

Riciniński Piew Glos (Str 1789)

G L O S

ROZBIOROWANIE

W

RICIŃSKIEGO

POD REDAKCJĄ

WARSZAWA

G Ł O S

ŻASNIĘ WIELMOZNEGO JMCI PANA

P I U S A

K I C I N S K I E G O

POSŁA ZIEMI LIWSKIEY

Na Sessyi Seymowey D. 5. Czerwca R. 1789.

WOLSKIE
POLSKIE
POLSKIE
POLSKIE
POLSKIE

XVIII. 2. 294

NAYIASNIEYSZY KROLU PANIE MOY MIŁOSCIWY!
PRZESWIETNE SKONFEDEROWANE RZPLITEY STANY!

GROY nayistotniejsza zasada swobod Obywatelskich niebezpieczeństwu podlega; gdy rzecz tey wagi, przez wymowniejsze i powszechney attencji godniejsze usta, jest tylko lekko Waszey Królewskiey Mci i Prześwietnym STANOM dotkniętą: obowiązek obszerniejszego mówienia na mnie spada z przepisa Instrukcyi i z własnego przeświadczenia. Dałby Bóg! żebym doskonale mógł wypełnić tę powinność, żeby STANY Seymuiące uznaney potrzebie skutecznie zaradzić potrafiły.

Jest złe w Kraiu już mocno rozkrzewione, acz w sobie nayszkodliwsze, mniej atoli, ni by powinno, uszy Nasze dotąd rążące, podobno dla tego, że się ukrywa pod niezgodnym z własną istotą, i dalekim od słuszney hańby nazwiskiem. Skutkiem tego jest, że pomimo wszystkie opisy, warunki i ostrości Praw, może niewinny Człowiek, poczciwy Obywatel, ponieść szkodę na majątku, wolności, życiu i sławie: a co gorsza, że te same ręce, które z wyboru i ufności Współ-Obywatelów, z obowiązku urzędu i wykonaney przysięgi, sprawiedliwy dla wszystkich wyrok, a uciśnionym szczegulniejszą pomoc dawaćby miały; z innych względów, do popchnięcia w niesłuszną przepaść nieszczęścia, dobrowolnie dopomoga. Wadryga się wprawdzie wrodzona litość, na tak okropny niebezpieczeństwa obraz, jednakże podobno każdy z Nas tu sobie pocichu szepce, że ten obraz rzetelny jest; że to złe sprawnie częstokroć *poboczna influencya do Trybunałow i Sądów*. To złe, obowiązany iestem przez sumnienie i przez nakaz Obywatelów, którzy mię tu z zaufaniem wysłali, wystawić iawnie Prześwietnym STANOM w całej swoiey ochydźcie i szkodliwości, dla zaradzenia mu skutecznego, trwałego i powszechnego; abym za powrotem do ziemi mógł Współ-Braci moim oznaymić, o zupełney w tey mierze spokojności i bezpieczeństwie.

Szacowny zapewne ze wszec miar iest zaszczyt Polaków, że sami sobie obieramy Sędziów. Ustawa ta, musiała wziąć swój początek z chęci zapewnienia się, że losy Obywatelów w ręku najszkodliwszych, najzdatniejszych i naygodniejszych powszechney u-

tności Mężów, składane będą. Lecz jeżeli gdzie intryga, podejściem lub przemocą, iedney Osoby, lub iedney Familii prowadzona, Seymik utrzymuie, i Kandydatów lub Sędzięgo wybiera, tam na ów czas pierwiastkowa ustawa iest w istocie obalona, całe Obywatelstwo pokrzywdzone, zdadni od Konkurencyi usuwaią się, mniej zdadni, lecz prywatnym widokom dogodniejszy nabiła się; obrany częstokroć tchnie duchem tego, komu winien swe miejsce; a czasem i pewne z obu stron warunki poprzedzają. Jak to wszystko psuie cnotliwego ducha Narodowego, iak szpeci charakter osobisty, rozszerzać się niepowinienem. Pytam się tylko, kto od obranych tym kształtem Sędziów ścisłą sobie sprawiedliwość obiecywać może? kto pewny pod ich sądem swoiey wolności i własności? kto zdaniu ich... Lecz próżnoby się zapędzał mówić o ich zdaniu, gdy tacy, albo własnego zdania całe nie mają, albo go sobie łatwo wydzierać dopuszczają: gdy nawet czasem i cnotliwy, oświecony, słowem godny ze wszech miar miejsca swego Sędzia, bywa o odstąpienie własnego zdania natrętnie tentowany.

Tu to wypada mi mówić o owych, wyraźnie w Instrukcyi moiey wytkniętych, a dla Obywatelów nayszkodliwszych, *instancyach ustnych i listownych* do Trybunałów i Sądów. Krzywdzą one Sędziów, Strony, samych Protektorów, i całą Publiczność. Bo czyliby się nie podawał na pośmiewisko każdy, kto przy dobrym wzroku, rzecz przed sobą w należytey bliskości położoną widząc, słuuchałby cudzego zdania, iaki iey ma naznaczyć kolor? Niestraciłoby zwierciadło szacunku swego, gdyby okazywało obiekt, nie iak iest w istocie, ale iakby go chciała mieć wola stojącego za nim dozorczy? Przychodzi przed Sędzięgo sprawa zła w sobie lub dobra, sumnienie, rozum, znajomość Prawa, nyczystsze mu o niey dyktują zdanie. Jestże ieszcze potrzebny poboczny instykt, któryby głos tak mocny, tak szanowny przytłumiał? Z tym wszystkim niech tylko listek, lub sekretny iaki do ucha poszept niespodziany wpadnie, o iaka cnota, iaka stałość umysłu oprzeć się zdoła, aby szala sprawiedliwości na stronę popartą, przez wgląd nadziei iakiegoś szczęścia, lub bojaźni zemsty, natychmiast się nie ugięła! Rozum, sumnienie, prawo na bok ustąpią. Nadwęgry razem to wszystko Sąd ulegający dla przemożney influencyi; chociaż przez to samo u bezstronney publiczności, dobrze i bez zasłony wszystko widzący, sławę, szacunek, i zaufanie sprawiedliwie straci. Jeżeli tym sposobem niewinny przegrywa sprawę, któż mu stratę majątku lub honoru, kto koszta prawne, kto trudy i frasunki, a czasem i zdrowie

nadszarzane nadgrodzić zdoła? Można by się dziwić, gdyby Człowiek niewinny do okropnego i pełnego rozpaczny stanu przywieziony, osiągnął uzbroioną ręką, wydrzeć z wnętrzości nieczułe serce temu, który mu wprzód przez forsowanie w Sądzie, majątek a może i honor nielitościwie i bez powrotu wydarł? Bogu dzięki! że przecię cnotliwy grunt charakteru Narodowego od takich scen mocen jest wstrzymywać. Nieprzeto jednak mniej pewna rzecz jest, że rozpaca i narzekania ucisnionych, niechęci między familiami, subożenie wielu Domów, nieufność w Rządzie i Zwierzchności, są skutki nienależytego wpływu do Sądu przemożnych Osob. Są one zawsze w obowiązku odpowiedzi przed Bogiem i Ojczyzną, w obowiązku nadgrozdzenia pokrzywdzonym, za te wszystkie z ich okazji poniesione straty; hańba w oczach powszechności okrywa ich, i każdy pocztliwy Obywatel czuie w sercu dla niesprawiedliwego naturalną pogardę i nienawiść. Bo iako zdrowy człowiek nie osiągnie ręki do trucizny, choćby też w naydroższym i naypiękniejszym naczyniu położoney; tak Cnotliwy Człowiek nie przylgnie wewnętrznym szacunkiem do Osoby niesprawiedliwej, dla samego blasku rodowitości, lub Majątku.

Forsowania w tym rodzaju sprawiły u Nas tyle, iż prawie nieuchronną potrzebą stało się, starać wzajemnie o Kontra-Protektorów w sprawach nayoczywistszych i naylepszych. Ktoby za sobą nie biegał, i nie kłaniał się, może sprawę iasną, a nawet już i skończoną przegrać. Mam tego własne doświadczenie. Stryi mój rodzony przegrał sprawę swoją w tym samym Sądzie, w którym przed lat dziewięciu, już ją w istocie ostatecznie był wygrał. Nieszczęście całe jego było, że ufając sprawiedliwości, i nieodmienności finalnego wyroku, Sądów naywyższej instancyi, nie chodził za sobą. Lecz nie chcę ja niniejszey mowy moiej i cieniem własnego interessu kazić. Jest skarga zaniesiona w swoim mieyscu, a w czasie nie wątpię, że będzie popartą. Daiś wzmianka o tym służy tylko za dowód, iak trudno jest o sprawiedliwość bez forsy i bez instancyi. — Widziałem sam na moie oczy Obywatela, po którego honor złośliwa ręka osiągnęła. Ufał on wprawdzie niewinności swojej, i nie byłby się naymniey lękał ostrości sprawiedliwego Sądu; bał się iednak Sędziów. Kuferek listów rekomendacyjnych depiero zaspokoił jego troskliwość. — Słyszałem innego godnego Obywatela mówiącego, iż może to kiedy nastąpić w Polsce, że Człowiek niewinny, i w Powszechności za takiego miany, pomimo własnego Sędziów przekonania, stanie się w oczach naszych charą, na majątku, honorze, a może i życiu, cudzey ambicyi lub nienawiści; iednak ratować go sposobu nie będzie. Uwaga i kom-

binacy przypadków przeświadczają, że te słowa nie bez fundamentu były wyrzeczone.

Mamże tu mówić o koryupcyach, i wielorakim uymowaniu Sędziów? Sąż tacy Obywatele w Polsce, którzyby sumnienie i honor przedawać, lub kupować chcieli? Niech odpowiedź na tę Kwestyą nayszpetniey splamić wiek nasz mogąca, gdyby była niedogodną, w wieczney niewiadomości zostanie zagładzoną, niech nie będzie śladu iey w Seymowych dzieiach. Ja tylko powiem, że prawo do tego przypadku pisane exekucyi nie ma, ani w dzisiejszych okolicznościach mieć może, bo o delatora w takiej materyi trudno; bo ja sam gdybym na moje oczy widział koryumpującego i skoryumpowanego, iednak pomimo sprawiedliwy żal przyszłej niewinnej krzywdy, koryupcyi nie zadałbym, bo nie dowiodłbym; bo przeciwnie w brew prawdzie oczywistej mnieby fałszywy zarzut dowiedziono, i stałbym się próżną własnej gorliwości, a cudzej zemsty ofiarą. Tak to są rzeczy powikłane, i porządek naturalny z gruntu przewrócony!

Bóg, który skrytości serc ludzkich widzi, świadkiem mi jest, że do nikogo mówią moją dzisiejszą osobiście nie zmierzam. Nikt zatem portretu tego sobie samemu, ani komu drugiemu w szczególności, przyznawać nie powinien. Tak on jest powszechny, że służyć mogłoby wielu Osobom, a podobno i wielu Familiom. Ja zaś iezeli w przeszłych przypadkach, że ogólne iako Kraiowi nayszkodliwsze, i w sobie samym i w skutkach iawnie wystawiam, czynię to, nie żeby wzruszać co już minęło, ale żeby mu na dał skuteczne obmyślenie lekarstwo.

To samo naywyższe i wszystko przenikające Oko widzi dobrze tę prawdę, Miłościwy Panie! że od lat kilkunastu, iak mam honor być Domownikiem W. K. Mci, nie było nigdy moją wadą, obrażać uszu Pańskich podchlebstwem, i teraz nim nie wykroczę, choć głośno wyznam, że przez ten cały czas byłem sprawiedliwych i litościwych sentymentów W. K. Mci bliskim świadkiem i uczniem. Czuło zawsze boleść niezmierną Serce dobrotliwego Pana, ilekroć do przystępnego Tronu doszedł ięk i płacz uciśnionych i nieszczęśliwych. Wieleż razy za późno, i już niepodobna było odrabiać złe, ktoreby się było nie stało, gdyby przemoc Sądowego wyroku nie dyktowała. W tym zaś momencie czujesz zapewne W. K. Mość słodkie ukontentowanie, że ten domownik iego, tak dobrze Serce Pańskie znający, szacunkiem i zaufaniem szczególniejszym łaskawie zaszczycony, dziś wywiązując się z obowiązku wdzięczności, a chcąc się stać użytecznie godnym w oczach Narodu, doznanych łask W. K. Mci, z tą szla-

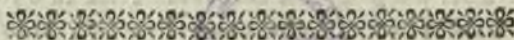
chetną śmiałością, która Posłowi powinność swą pełniącemu jest istotnie przyzwoitą, podaieg propozycją dla Kraju naypożądanszą, a do sławy Panowania W. K. Mci nayistotniej dążącą, aby sprawiedliwość w Polsce naturalnemu biegowi swemu koniecznie była zostawioną. Dokazałeś W. K. Mość tego, nieustanną od wstąpienia na Tron pracą, że już możny słabszemu gwałtem i bez Dekretu Wioski nie zaieżdża, że Sądowego wyroku własną przemocą nie wykonywa, ale do tego o pomoc od Zwierzchności prosi, że za uchycieniem tortur, sam nawet winowayca choćby też i na uczynku schwytyany, nie cierpi wprzod, póki uroczyście wszystkimi prawa stopniami o występki nie jest przekonany. Dopełniy W. K. Mość mądrością swoją tak chwalebnie zaczęte dzieło. Niech polityka czyiażkolwiek nie dąży mięszać się do Sądownictwa, gdy takiego związku prawa Boskie, prawa natury, prawa kraiove bronią. Niech nikczemne, szlachetny umysł hańbiące, a wolności i równości naszey szkodliwe chełpienie się z utrzymywania Sędziów i Deputatów, z pewności swego kompletu, forsowania spraw, trząsania Trybunałami i tym podobne, ustaną, i odtąd żadnego nawet literalnego znaczenia w Polsce nie mają. Prawdziwa i niewygasła Narodu wdzięczność, Miłościwy Panie! będzie miała przez to czym okazałe pomnożyć te ozdoby, któremi pamiątkę sławnego, i o dobro Oyczyzny troskliwego Panowania W. K. Mci w potomności uwiecznić i uwiecznić pragnie.

Nie spodziewam się tu zarzutów w obecności oświeconego, i o całość swą gorliwego Narodu, które w prywatnym pożyciu czasem słyszeć mi się dały: że to jest złe nieuleczone, że Prawa nigdy u Nas exekucyi ścisłej mieć nie będą, że te zdają się być tylko stanowione na słabszych, nie na możniejszych; że możniejsi będą zawsze arbitralnemi Panami władzy sądowniczey, a przeto i losów uboższych Obywatelów, że Rząd Kraiovy, na ucisk niższych od wyższych, dla różnych względów, zawsze przez szpary patrzeć będzie, i tym podobnych. Zna już doskonale cały Narod, że jeżeli szkodliwą mu jest podległość względem obcych, nie może być zapewne pożyteczną podległość, na zgwałcenie praw własnym rodakom. A gdy to zna, gdy przy niepodległości swojej Zagranicznym śmiało z azaradem życia i majątku obstawać oświadcza się, nie zapomni zapewne, i nie będzie się lękał tak wszystko urządzić w domu, aby od samych Współ.Braci przemocy nie doznawał. Idzie tu o los i Potomków Naszych. Ktoż zaręczy, że te nawet Familie, które teraz przecie iakożkolwiek opierają się przeciwney sobie influencyi do Sądów

za lat dwadzieścia lub trzydzieści rozrodziwszy się, nie staną się fu-
pem cudzey chciwości lub nienawiści. Ta to iest naturalna między
ludźmi kolej. Jedne domy teraz wzrastają, drugie na tych upadku
w przyszłym czasie powstaną. Wszystkie równemu prawu prędzey lub
później podlegać muszą. Obmyślmyż skutecznie wspólne i powsze-
czne nasze bezpieczeństwo.

Prześwietne Stany ! zdobią ninieysze Zgromadzenie Osoby ta-
kie, które z prawdziwą zasługą i chwałą odbyły Prezydenckie, Mar-
szałkowskie, i Deputackie funkcyę, które Bogu i Oyczyźnie uroczy-
stą zaręczyły przysięgą, że cokolwiek postrzegą szkodliwego odwrócą,
które zatym od zatrudnienia się obmyśleniem środków ku zapobieżeniu
złemu przezemnie odkrytemu, bez naruszenia sumnienia uchylać się
nie mogą, i zapewne nie zechcą. Tak światłych i cnotliwych Mężów
zbiór w pewney liczbie zieczawszy się na umówioną godzinę, naprzy-
kład do domu, w którym zdaniem powszechnym cnota i miłość Oy-
czyzny mięszka, do domu mówię, Godnego Marszałka Seynu ni-
nieyszego, a Sędziego sprawiedliwością słynącego, mogły protective
ułożyć *iak nayprzód zabezpieczyć od influencyi i gwałtów Obrady te,*
na których Sędziów obieramy, aby można mieć zawsze na tych Urzę-
dach Osoby godne, i od Obywatelstwa powszechnie żądane; potym iak
upewnić zupełną dla Sędziów niepodległość, tylko Bogu i prawu; na-
koniec, iak obwarować, żeby nie spuszczaiąc się na niepewnych dela-
torów, i doniesienia Strony, częstokroć przez bojaźń gorszey ieszcze
zemsty milczącey, przestępstwa w tey mierze zaraz od Zwierzchności
naywyższej były dostrzegane i koniecznie ukarane. Niech bez żadnego
względu traci Obywatelstwo, kto żadnego względu na Obywatelstwo
nie ma. Niech wyzuty będzie z własności, kto cudzy majątek wydziera.
Niech sięgający po Braterski honor, swego postrada.

Godna to iest materya, Prześwietne Stany ! naypilnieyszey
uwagi, i nayusilnieyszego ku łey zaradzeniu przyłożenia się. Bez sku-
tecznego lekarstwa na to złe, nienależy teraznieyszey Konfederacyi
rozwiązywać się; bo bez niego trudno żądać, abyśmy mieli zawsze
śmiałych Posłów, sprawiedliwych Sędziów, cnotliwych Urzędników,
trudno sobie podchlebiać, żebyśmy byli wolnemi, niepodległemi, Po-
lakami.

XIII 2
294

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.